

De Moeial

Tweewekelijks gratis dingies voor VUB-dinges. Van 22 maart tot 19 april 1988.

Inhoud:

- 1 De ombudsman kan er wat van. De ombudsvrouw zie je niet gauw. VUB-uitgeverij: de kwasi-kommerciële toer op.
- 2 Vervolg van de ombudsman.
- 3 Vervolg v.d. VUB-press en de ware toedracht achter het ontslag van trainer Leekens bij Anderlecht.
- 4 Lezersbrieven i.v.m. de vrouwtjes.
- 5 SoR- vergaderingsverslag: een ongehoord einde! +Vervolg van onze Selder.
- 6 Berichtjes + lezersbrief over de fascistjes.
- 7 Uit in Brussel, AGENDA.
- 8 De kultuuurkrant.

Foreign Students!
Your good old column at
page 3 !

De Moeial.

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, ism VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Adres: De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y
1050 Brussel
Tel: 02/641 23 38

Verantwoordelijk uitgever:

Saskia Schoofs,
Grotestraat 116,
3118 Werchter.

Medewerkers: Peter Perceval, Saskia Schoofs, Michel Distelmans, Joeri Cornelis, Wolfgang Riepl, Gaetan Caplin, Frank Govaerts, Nathalie Dijk, Joeri Cornelis, Pluto Holsbeek, Geert Selleslach (uit onze gelederen in de RVA).

Abonnementen: 150,- voor 1 jaar (15 nummers). Steunabonnement: 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial. Met duidelijke vermelding van naam en adres.

DE OMBUDSMAN OP DE PLANK !

U zult wel al overal de officiële affiches van de VUB waarop Prof. GEIVAERTS als ombudsman wordt bekend gemaakt, hebben zien hangen. Misschien heeft u zich er weinig vragen bij gesteld of u afgevraagd wat deze man concreet voor u kan doen. Wel, wij gingen erop af. Bijgevolg: "Het wie, wat, waar en waarom van de ombudsman".

DM: Zou u even in het kort uw functie willen omschrijven?

PROF. GEIVAERTS: Wel, die is vrij duidelijk omschreven in het eksamenreglement: de ombudsman waakt over het goede verloop van de eksamens. Mijn functie beperkt zich niet alleen tot de klassieke eksamenperiode van mei/juni, maar strekt zich uit over het gehele jaar. Dat komt omdat de eksamens meer en meer uitgespreid worden over het academiejaar. De studenten kunnen het hele jaar door beroep op mijn doen. Ik moet wel duidelijk stellen dat ik mij enkel beperk tot eksamenproblemen! Mijn functie is ontstaan in het eksamenreglement. Natuurlijk kunnen de beste problemen van studenten rechtstreeks of onrechtstreeks in verband gebracht worden met de eksamens. Ik zal, wanneer studenten zich tot mij wenden voor problemen die niet zo direkt met de eksamens te maken hebben, niet direkt zeggen: 'bon ! dat is mijn probleem niet, u bent op het verkeerde adres. Ik vat mijn functie wel wat ruimer op.

DM: In hoeverre bent u bevoegd om dingen te eisen van zowel studenten als professoren? En in hoeverre is uw functie adviserend?

PROF. GEIVAERTS: In de praktijk geef ik advies. Ik heb wel ervaren sedert 1982, al zes jaar neem ik deze functie op de VUB waar, dat het facet informatie en advisering een belangrijk facet is van mijn functie. Ik verheug mij daar in feite over, want ik stel vast dat studenten die preventief beroep doen op de ombudsman en hiermee wil ik zeggen wanneer ze problemen voelen aankomen, het beste geholpen kunnen worden omdat zij tijdig over de nodige informatie en raad beschikken. En dat geldt ook voor leden van het academisch personeel. Ook zij wenden zich hoe langer hoe meer tot de ombudsman wanneer ze niet goed weten wat de rechten en plichten zijn van de beide partijen. Het informatief aspect veruimt van jaar tot jaar. Verder kan ik geen dingen eisen. Mijn woord is geen wet. Ik kan geen bindende uitspraken doen in de zin van "U moet dit eksamen wel of niet meedoen" of "Prof. X u moet dat eksamen opnieuw afnemen". Enfin, ik kan dat wel zeggen, maar men hoeft het niet te doen. In feite kan ik alleen maar klacht indienen. Ik werk weinig schriftelijk

<Vervolg op blz. 2.>

Geen gezeik, iedereen rijk: de VUB heeft een uitgeverij!

VUB-PRESS

Wie dacht dat de vub een droogkuis ging openen schuin over het restaurant zit er dus wel even vierkant naast. De "nieuwe" vubtiëk mag dan al opgesmukt worden als betrof het een beschermd monument, met kuisprodukten heeft "Press" niets te maken. Vermits in de toekomst ook geen wipplanken meer verkrijgbaar zullen zijn in de Vubtiëk bleef er nog slechts één mogelijkheid. "Press" betekent gewoon "Press", pers, drukpers, boeken, lettertjes, kilo's wetenschap.

Een echte uitgeverij

Mensen die wel eens een krant openslaan mochten in de nationale pers al vernemen dat de Vub er een heuse uitgeverij bij heeft gekregen. In het kader van de operatie "Sylvain (Loccuffier) straalt het uit" mocht die nationale pers met een drankje in de hand het nieuwe kind komen feliciteren. Daardoor wisten ook wij dat het kind, wiens geboorte al zowat een jaar werd aangekondigd, er eindelijk uitgefloept was. De schrandersten zullen nu zeggen: "Maar de vub heeft toch al een dienst uitgaven?" Precies, maar de VUB-press wil een klein beetje verder gaan dan de dienst uitgaven. Die laatste beperkt zich immers goedgevoeld tot het op grote schaal fotokopieren en verkopen van kursussen in schreeuwerig felgekleurde käftjes waar je zo'n psychedelisch schele hoofdpijn van krijgt tijdens de blok. Op de vub bleek immers een geweldige massa onbenutte wetenschappelijke potentie schuil te gaan. Onbenut omdat privé-uitgeverijen in hun werk geen brood zien, letterlijk en figuurlijk. Om een boek rendabel op de markt te kunnen brengen moet het immers op een minimum, nogal groot aantal, exemplaren van de hand gaan. Anders schiet de uitgeverij er misschien het leven bij in. En geen zinnig mens wil vandaag de dag zijn leven nog geven voor de wetenschap, althans niet op deze -inderdaad vrij domme- manier. Bovendien bleken de VUB-auteurs die dan wel bij privé-uitgevers aan de bak kwamen het dan weer zo goed te doen dat daar een aardige boterham mee te verdienen valt. Niet in het minst omdat de gevierde publicisten meestal hun literatuur weten te slijten aan de hun toevertrouwde studenten die de oplage gretig afnemen. Vele van deze werken zijn met andere woorden slechts veredelde kursussen, wat er dan ook aan te zien is. Het gros van de

werkjes geraakt nooit bekend buiten een kring van streng-vrijzinnige fans. Diegene die er wel uit geraken zijn daarom van hoog niveau en mogen dikwijls ook het genoeg smaken van een zekere internationale erkenning. Dáárom richtte de VUB dus een eigen uitgeverij op.

Kort Amerikaans.

Nu dient hier wel even aan toegevoegd dat zoiets helemaal niet nieuw is. In Amerika, nog altijd yuppie-land van belofte, heeft zowat iedere universiteit die zich respecteert een eigen uitgeverij. Of toch op zijn minst een eksklusiviteitskontraat met een grote uitgever (Elsevier is er de wetenschappelijke markt aan het monopoliseren). In Amerika is het devies van wetenschappers namelijk: publiceren of verzuipen. Daar worden profren niet benoemd na 1 ophefmakend publikatietje om de rest van hun leven hun broek te verslijten aan studenten. Profren die niet publiceren dragen immers niet bij tot de marktwaarde van de unief en vliegen aan de deur, of worden op een andere manier onschadelijk gemaakt. Wie krijgt er niet graag les van een beetje beroemde prof? Een prof met uitstraling, zoals dat heet. Enfin u ziet waar onze rektor zijn mosterd vandaan haalt. Helemaal niet van Dijon.

Druiper.

De VUB-uitgeverij staat echter voorlopig nog in haar kinderschoenen. Om van de grond te geraken gaf de vub haar een lening, maar op termijn is het de bedoeling dat de uitgeverij zelfbedruipend wordt. En wel op deze manier: het fonds van de VUB-press wil in eerste werk uit gaan geven van profren en assistenten die verdienstelijke

<Vervolg: zie pagina 3.>

<Het ombudsman- vervolg van p.1.>

tenzij het natuurlijk absoluut nodig is. Ik tracht de problemen meestal op te lossen met een klein informeel telefoongesprek met de betrokken titularis, dekaan, voorzitter van de examencommissie. Tot nu toe ben ik daar wel in geslaagd. Mijn ervaring leert mij dat wanneer ik optreed tengevolge van een klacht van een student en ik vind dat de student gelijk heeft en ik neem na onderzoek contact op met de betrokken persoon of personen, dat deze personen meestal wel gevolg geven aan mijn opmerking. Dat geeft natuurlijk een aangenaam gevoel.

DM: Door wie wordt u aangesteld?

PROF. GEIVAERTS: Ik wordt aangesteld door de rektor. Ik breng jaarlijks verslag uit aan de rektor en hij brengt daarvan verslag uit op de Raad van Beheer. In de praktijk echter wordt meestal mijn verslag gewoon voorgelegd aan de Raad van Beheer.

DM: U wordt dus niet verkozen?

PROF. GEIVAERTS: Nee. In het examenreglement staat duidelijk dat de ombudsman iemand moet zijn uit het vastbenoemd personeel. En dat hij of zij aangesteld wordt door de rektor in samenspraak met de studentenafgevaardigden in de Raad van Beheer.

DM: U bent al bijna zes jaar ombudsman. Is dat tengevolge van een politiek van continuïteit of omdat u al ingewerkt bent?

PROF. GEIVAERTS: Ik ben ombudsman geworden op een ogenblik dat ik een andere functie in de omgeving van de rektor had. Ik ben gedurende een tiental jaar eerste medewerker (het heeft nog een aantal andere namen gehad gaande van kabinetchef tot academisch adviseur) geweest van drie rektoren na elkaar nl, rektor Van Geen, rektor De Schutter en rektor Steenhaut. De functie van ombudsman werd in het begin van de ambtsperiode van rektor Steenhaut in het leven geroepen. Men heeft mij toen gevraagd, omdat ik nogal goede contacten had met de studenten. Daarbij, ieder jaar stuur ik naast mijn jaarverslag ook een brief aan de rektor waarin ik meld dat ik bereid ben die functie het komende jaar nog te vervullen. Verder doe ik niets. Waarom men mij telkens neemt? Ik zou zeggen dat je dat beter aan de rektor zou vragen.

DM: Hoeveel mensen krijgt u zo per jaar over de vloer?

PROF. GEIVAERTS: Dat getal stijgt ieder jaar. In het academiejaar '82-'83 waren het maar een tiental. De twee volgende academiejaren kwamen er per jaar maar een vijftal bij. Tot in '85-'86 toen kwam er een plotse stijging tot een 60-tal. En ook het daarop volgende academiejaar waren er 75 mensen en het aantal zal dit jaar nog hoger liggen. Er is een verklaring voor die plotse sprong tijdens '85-'86. De toenmalige studentenafgevaardigden in de Raad van Beheer hadden op een bepaald ogenblik de bemerking gemaakt, en terecht, dat er meer bekendheid moest gegeven worden aan het bestaan en de functie van de ombudsman.

Ik ben toen brieven beginnen schrijven naar fakulteiten, dekanen en naar studentenorganisaties om hen te vragen meer ruchtbaarheid te geven aan het fenomeen 'ombudsman'. Datzelfde jaar is er ook voor de eerste keer een examenmoelal verschenen waarin de integrale publicatie van het examenreglement en ook een belichting van de functie ombudsman. En dit alles heeft een duidelijke invloed gehad. De studenten zijn niet massaal binnengestroomd, want zestig tot vijftig mensen betekent nog altijd maar 1 % van de studentenbevolking.

DM: U bent zelf een professor. Zou het niet beter zijn moest een derde, bijvoorbeeld een assistent, bemiddelen in een konflikt of probleem tussen studenten en professoren?

PROF. GEIVAERTS: Bij de opstelling van het examenreglement is daar over gediscussieerd. Er waren twee strekkingen waarvan één vond dat het inderdaad beter een assistent zou zijn, terwijl de andere het het beste vond voor deze functie een professor te nemen. De tweede strekking heeft het gehaald en ik denk voor een stuk terecht. Voor een ombudsman is het eigenlijk een handicap dat zijn woord geen wet is. Indien hij geen impact zou hebben op het professorenkorps zou zijn functie zeer miniem worden. Het is toch niet denkbeeldig te veronderstellen dat een hoogleraar wat meer impact heeft op

van het jaar. De tweede categorie bestaat uit studenten die zich tot mij wenden tijdens de examenperiode. En de laatste categorie bestaat uit studenten die zich tot de ombudsman wenden na de deliberatie.

De eerste categorie: problemen tijdens het jaar. Enkele voorbeelden.

Hoe langer hoe meer mensen vragen de toelating om te mogen trissen. De adviezen vanuit de fakulteiten en vanuit studieadvies die de rektor adviseert die daarna beslist of de persoon in kwestie mag trissen of niet, worden soms bediscussieerd. Er zijn studenten die daarmee naar de ombudsman trekken. De problemen die studenten met hun promotor hebben i.v.m. hun afstudeerwerk beginnen te stijgen. Het kan gebeuren dat men geen promotor vindt omdat het thema van het afstudeerwerk op de rand ligt van twee gebieden, waardoor de professoren van de betrokken gebieden zich niet bevoegd voelen om dat werk te promoten. Men komt naar de ombudsman, want men wil toch afstuderen en men heeft recht op een promotor! Het kan ook gebeuren dat een promotor in de loop van het jaar afhaakt omdat de student in geen velden of wegen te bekennen was gedurende zes maanden. Of ook doodgewone communicatiestoornissen tussen promotor en student. Er bestaan ook veel problemen met de keuzevakken. Bepaalde kombinaties die niet aanvaard worden, enz... Problemen tengevolge van onjuistheden in het kollegerooster, die dikwijls het gevolg zijn van programmawijzigingen die veel te laat

aanwezigheidscijfer niet voldoende, maar ik wel. Tentweede een gemiddelde halen van 10 op 20 en ten derde voor de vakken die men wil overschrijven tenminste een 13 op 20 hebben. Officieuse overdrachten gebeuren, maar men heeft dan absoluut geen rechten. Als de prof terug komt op zijn woord en toch opnieuw een examen eist kan men daar niet onderuit. Dan zijn er nog de vergelijkbare examenresultaten die toch een verschillende beslissing hebben uitgelokt op de deliberatie (blijkt dat sommige studenten nogal een rare opvatting hebben over vergelijkbaarheid). Er kunnen ook vergissingen op de deliberatie gebeuren, daarom is het belangrijk dat de student onmiddellijk na de deliberatie zijn punten gaat vragen. Dat is de enige manier om vast te stellen dat er geen vergissingen zijn gebeurd. En zo kan ik nog uren door gaan.

DM: Zijn er bepaalde fakulteiten van waaruit opvallend meer studenten naar u toekomen dan andere?

PROF. GEIVAERTS: Ja. Van de 75 studenten die ik vorig jaar hier binnen heb gehad kwamen er 20 uit de ESP, 15 uit de L&W en de rest was verdeeld over de andere fakulteiten.

DM: Ziez!

Enkele adviezen van de ombudsman:

-Respecteer alle opgelegde timings i.v.m. taken, eindwerken, enz... Als er iets tussenkomt meldt dat direct (schriftelijk) aan de titularis, voorzitter van de examencommissie of dekaan.

-Doe alle officiële zaken schriftelijk en eis een schriftelijk antwoord.

-Bij ziekte of ongeval voorzie steeds een doktersattest en een brief van jezelf.

-Als er onregelmatigheden zijn gebeurd op het examen bespreek dat dan eerst met de titularis zelf. Indien deze geen gehoor geeft spreek dan met de voorzitter van de examencommissie. Wanneer ook deze geen gehoor geeft spreek dan met de dekaan. Als zelfs dat niet lukt ga dan naar de ombudsman.

-Indien u twijfelt ga dan onmiddellijk naar de ombudsman. Als hij er niet is laat dan een berichtje plus telefoonnummer achter in zijn brievenbus.

-Lees aandachtig het examenreglement.

-Vraag na de deliberatie direct je punten. (Dit om eventuele administratieve vergissingen tijdig te kunnen rechtzetten). Als er iets verkeerd blijkt te zijn meld dit dan onmiddellijk aan de voorzitter van de examencommissie.

Verder moet wel even gezegd worden dat prof. Geivaerts ombudsman is van kampus Oefenplein en dat de kampus in Jette zijn eigen ombudsman heeft, zijnde prof. WISSE.

Prof. M. GEIVAERTS
Gebouw T

(transitorium, vlak achter het
Kultuurkaffee vanuit gebouw Y
gezien)

Op de eerste verdieping,
lokaal 205
tel. 641 30 32

N. D.
Met dank aan YOKO.

kollega's dan een assistent. Ik heb trouwens ervaren dat toen ik de medewerker van de rektor was ik de functie beter zou hebben kunnen vervullen dan nu. Maar tengevolge van mijn vroegere functie kennen de meesten mij wel en ik denk dat dat er wel toe bijdraagt dat mijn adviezen en bemerkingen au sérieux worden genomen.

DM: Met welke soort problemen wordt u het meeste gekonfronteerd?

PROF. GEIVAERTS: Men kan deze onderverdelen in drie grote categorieën. Een eerste categorie bestaat uit studenten die zich tot de ombudsman wenden in de loop

werden doorgegeven zodanig dat deze wijzigingen niet meer in het rooster konden worden opgenomen. Verder komen er ook problemen met stages voor. Mensen die op hun stage slechte punten hebben gekregen van hun stageleider alhoewel ze hem nooit hebben gezien tijdens hun stage.

Tweede categorie: problemen tijdens de eksamens zelf. Bijvoorbeeld:

Procédures die niet korrekt werden doorlopen i.v.m. de afstudeerwerken. Studenten die tijdens het examen een blackout hebben gehad en die niet mogen terug komen of die een nul hebben gehad. Te laat komen of afwezig zijn van zowel de studenten als van de professoren. Studenten die niet op het schriftelijke examen kwamen opdagen, maar zich wel komen aanbieden op het mondeling en die dan niet meer aanvaard worden en een afwezigheidscijfer krijgen. Professoren die doktersattesten niet aanvaardden. Problemen i.v.m. de objectiviteit van de professoren (De student heeft dan het recht te eisen dat iemand anders bij het examen aanwezig is). Eksamens die verplaatst worden zonder de studenten te

verwittigen. Zo heeft men vorig jaar op mijn advies een vak volledig geschrapt van de deliberatie omdat de studenten niet verwittigd waren dat het examen verplaatst was en ze bijgevolg niet op het examen aanwezig konden zijn. Dat kan je natuurlijk niet doen met een wettelijk vak, want dan zou de homologatie van het diploma in het gedrang kunnen komen.

Derde categorie: problemen die verband houden met de deliberatie. Overdracht van punten kan enkel wanneer men wettelijk voldoet aan drie punten. Teneerste aan alle eksamens hebben deelgenomen. Maar wat is deelnemen aan een eksamen? Sommigen vinden een

<Dit is het VUB- press- vervolg van pagina 1.>

wetenschappelijke literatuur hebben gepleegd, maar die dit slechts aan weinig straatstenen kwijgeraken. VUB-press wil het risico nemen om wetenschappelijke literatuur op een kleine oplage te drukken om het te slijten aan een gebruikelijke kleine kring geïnteresseerden. En hoe werkt dat in praktijk?

Verdienstelijke wetenschappelijke literatuur wordt er op de vub naar het schijnt bij tonnen geproduceerd. Wie wel eens wetenschappelijke tijdschriften ter hand neemt mag inderdaad vaststellen dat VUB-ers daar wel eens iets in plegen. Over de kwaliteit en de wetenschappelijkheid ervan hebben we het dan nog niet gehad, maar goed: er is iets. Daarbij produceren assistenten, na hun uren tijdens dewelke zij het vuile werk voor de profen opknappen, gewoonlijk ook een doktoraatsthesis die een aanzienlijke bijdrage moet leveren tot de wetenschappelijke kennis die op hun terrein voorhanden is. We hebben het hier dus niet over zomaar een verhandeling, die dikwijls niet meer is dan één grote literatuursamenvatting (eufemisme voor plagiaat), maar een daadwerkelijke originele onderzoeksbijdrage tot het wetenschappelijk terrein waarop de academici actief zijn. Een doktoraat met een beetje niveau doet ook onthullingen of ontdekkingen, waardoor er bij het grote publiek over gepraat wordt, waardoor het dan weer verkoopbaar wordt... ziet u?

Auteur, auteur.

Wie meent dat zijn werk voor publikatie vatbaar is, kan het manuscript indienen bij VUB-press. Het wordt dan evenwel niet zomaar direct gepubliceerd hoor. Eerst wordt het ding er nauwkeurig op nagelezen en gecontroleerd door een leescomité annex adviescommissie die moet nagaan of het wel de moeite waard is dat dit of dat werk gepubliceerd wordt. In tweede instantie wordt dan nagegaan of de fondsen voor publikatie ook voorhanden zijn. Voorzitter van de adviescommissie is geschiedenisprofessor Els Witte. Mogen wij ons binnkort dan verwachten aan een invasie van historische werken via de VUB-press? Volgens het kersverse diensthoofd Van Scharen niet: "Ik moet zeggen dat Els Witte totnogtoe met de grootste objectiviteit te werk is gegaan binnen de adviescommissie. Van machtsmisbruik vanwege haar is absoluut geen sprake. Zij zit trouwens niet alleen in die adviescommissie, de andere leden praten ook mee." Dat de op stapel staande werken vooral uit de hoek van de humane wetenschappen komen zal dan ook wel toeval zijn, of niet? Van Scharen antwoordt weer: "Dat is gewoon omdat het precies auteurs zijn uit de humane wetenschappen die moeilijker aan de bak komen bij privé-uitgevers. Werken uit de exakte wetenschappen, die dikwijls in het Engels zijn ook, blijken gemakkelijker van de hand te gaan in binnen- en buitenland. Daarom geraken ze makkelijker verdeeld door privé-uitgevers." In de nabije toekomst mag u onder andere een werk over socio-biologie verwachten en het tweede deel van de geschriften over de geschiedenis van de Vlaamse beweging van onze enige echte huisweirdo, ere-rector Aloïs Gerlo die regelmatig op sensatie beluste TV-showmakers en open tribunes van de Het Laatste Nieuws en De Standaard mag opfleuren met zijn mening over de stand van zaken: De jeugd is dom en het onderwijs niks meer waard en zo...

Het is niet uitgesloten dat u als student vindt dat u interessant wetenschappelijk materiaal hebt geproduceerd in bijvoorbeeld uw licentiaatsverhandeling. Dan kan u daarmee naar VUB-press stappen en het via hen proberen te verkopen. Diensthoofd Van Scharen verzekerde ons dat, indien een studentenwerk aan de gestelde criteria voldoet, het zeker voor publikatie vatbaar is.

Filantropen.

Wie nu uit dit alles zou afleiden dat de nieuwe vub uitgeverij een filantropische vereniging die hier en daar wat bibliofiele uitgaven doet van werken op 10 exemplaren al dan niet gehandtekend door de auteur, heeft het ook niet helemaal bij het rechte eind. De verkoopbaarheid mag dan al een minder krachtig argument zijn dan bij privé-uitgevers, gelden doet het zeker en vast ook hier. Om te testen of een werk van de hand zou gaan en op hoeveel exemplaren dan wel, wordt er gewerkt met voorinschrijven via boekhandels. De boekhandelaren moeten dan op voorhand zien te weten te komen hoeveel exemplaren zij denken te verkopen en kopen dan dat aantal zeker af terwijl zij een soort optie nemen op een extra-aantal exemplaren. Sommige handelaren vragen zoets gewoon aan hun klanten, anderen schatten het in. Zo is de uitgever dan zeker van een aantal verkochte exemplaren en kan hij berekenen hoeveel hij er daar bovenop bij kan drukken zonder er zijn broek aan te scheuren. Daarbij worden de boeken van de VUB-press ook verdeeld in de nieuwe vub die het nieuw wetenschappelijk geweten moet worden van de VUB-student. Al is het de vraag of de studenten zo diep in hun zakken willen gaan als de wetenschappelijke werken dat dikwijls van hen vragen...

Geen geld, geen waar.

Ondertussen blijft het zo dat de VUB-press een uitgeverij naast de anderen zal worden en bijgevolg in concurrentie zal treden met andere uitgevers. Hoewel zij hier natuurlijk aan de bron zitten van wetenschappelijk materiaal is het de vraag of zij erin zullen slagen om met hun klein budget, de echte "grote" werken, die ook relatief "grote" omzetcijfers maken, binnenshuis te houden. Wij vroegen aan meneer Van Scharen of er in dat verband concrete inspanningen worden gedaan. "Het is dus zo dat de auteurs voorlopig geen honorarium krijgen zoals dat bij de privé-uitgeverijen wel het geval is. We moeten met nul komma nul frank beginnen. Het spreekt voor zich dat dit zal veranderen van zo gauw de uitgeverij een beetje van de grond komt en wat meer financiële ademruimte zal hebben." Auteurs mochten het voorlopig doen met hun schamele auteursrechten die na twee jaar worden uitgekeerd. Ook hier dus voorlopig geen passend antwoord op de wild om zich heen schoppende brain-drain. De vraag is of de VUB-press door deze taktiek überhaupt ooit honoraria zal kunnen uitbetalen. Wie dat niet doet verliest immers op voorhand de grote vissen aan de concurrentie die met veelbelovende pakjes erelonen zwaaien, zodat serieuze winst uitblijft, zodat er niet voldoende budgetten voorhanden zijn om het voor auteurs aantrekkelijk te maken om bij u te publiceren, enz... Een oplossing zou geboden worden door een clause op te nemen in de contracten van het academisch personeel die stelt dat zij met hun wetenschappelijk materiaal in de eerste plaats naar VUB-press moeten komen. Als ze dat zouden pikken tenminste. Wait and see.

We seem to be able to continue our foreign students column again. We hope you've read our previous one too, in Moeial 11.

FORRIES: LOOK HERE!

The front page article of this Moeial is an interview with the "ombudsman" (dutch) of the VUB. He (although it could have been a she) is not some mutated figure like "superman" or "spiderman" from the American films, but someone who takes care of communication between a student and someone of the academical staff, in case a problem has risen that has to do with the exams. The ombudsman should be contacted whenever a student flunks an exam, or arrived too late, or when the prof. arrived too late, or whatever problem might arise that has to do with exams, tasks etc. He has no real power to tell people what they should do, but he is the person to inform you. Mostly he will try to solve the problem by informal conversation with the student and the professor. His name and address (at the VUB) are:

Prof. M. Gevaerts,
building 'T' (between the
Kulture Kafé and building
'G'),
first floor, room number
205.

His tel. nr. is 6413032
(internal 3032).

There has been a meeting of the social council (a group of people among which there are a number of students that manages the social sector (restaurant, UCOV, social service,...)). Apart of discussing the reports of activities of several units within the social sector they planned to expand the cafeteria on 'campus Oefenplein' by 30 m². When the report of the job service was being discussed, Martine Vandevelde asked if anything could be done about the discrimination of foreign students by employers contacted by the job service. She suggested to compensate this problem by positive discrimination inside the VUB, to which Dominiek Peeters, head of the job service answered that the biggest problem of foreign students in finding a job consists of the fact that they don't know any dutch. Anyway, if you are looking for a job, go and see the 'job service' in building Y (where the 'inscriptions' service is).

We might start to teach you some dutch, too! The first word you learn is the same as the one Bambi, the young deer from the Walt Disney motion picture film learned from his friend The rabbit: 'BLOEM', which means 'flower'. You should pronounce it the way you would pronounce 'bloom'.
See you next time!

Masoch.

De ware toedracht achter het wegsturen van Anderlechtrainer Leekens.

Toen in het gezegende jaar 1988 de goddelijke superploeg van de eeuwige Belgische voetbalvelden oneindig diep in de klassering was weggezakt, werd de jonge supergod onder de trainers, Leekens, ongenadig doorgestuurd door zijn baas, de bierbrouwer Vandenstock. De bierbaas haalde een onbekend talent uit Afrika binnen als nieuwe trainer om de afgezwakte techniek van de ploeg terug op punt te stellen. Het was nog een man van de goede oude technische stempel. Hij dikteerde het frivole voetbalspel op blote voeten. "Comme chez nous", verklaarde hij plechtig. Op 28 februari 1988 stormden dan ook 11 Anderlechtstieren met gescherpte teennagels het veld op. De Afrikaanse voetbalmeester was tevens zeer tevreden met de omgeving. "Je trouve bien ici, zei hij. Avec la bonne brasserie de Vandenstock j'ai tout ce que je veux. Je me trouve ici vraiment comme chez moi, quoi. A l'aise, oui." Bierbaas Vandenstock glimlachte voldaan vanachter zijn Geuze Lambiek. De stunt van het seizoen was weer eens in zijn kamp gebleven. Hij raakte high van al die publiciteit. De gazetevkens had hij weer eens rond zijn kleinste vinger gedraaid. Nee, niemand raakt aan mijn enkels; 'de grootste dat ben ik', brulde hij na zijn vijfde Lambiek. Een detail had de bierbaas echter over het hoofd gezien. Bij het begin van elke wedstrijd controleert de arbiter normaal gezien eerst de topkes van de voetbalschoenen. Op 28 februari konstaterde de kritische scheidsrechter bij liefst zeven Anderlechtspelers een te weinig

aan eelt onderaan de voetbalvoeten, zodat in allerlij vier euligie supporters (type dokwerker) een mauve tenue aangepast kregen en in zeven haasten via de katakomben de heilige groene mat betraden, bereid te sterven voor hun hartsklub. Een veel erger gevolg van de impulsieve beslissing van onze sympathiekie bierbaas was dat sponsor A. nu al z'n schoelie en ook zichzelf terugrok uit 's lands topkesklub. Een serieuze financiële aderlating. Een klap in het scheve aangezicht van onze gereputeerde superploeg. Bierbaas Vandenstock versliktte zich in zijne Lambiek, kuchte de bierslijmen op en stak nen dikke Diplomat op om van de emoties te bekomen. "Wie had dat gedacht. Daar zit meer achter. Op de voetbalbond willen ze niet dat wij kampioen spelen. Die jaloerse pateekes. 'k Zal manager James Verschuieren een nieuw plan laten uitdokteren zodat we ongenadig kunnen tidsloaan.". De taktiek van de hardwerkende privé-detectieve liet niet lang op zich wachten. Uit de zwarte klubkous schudde hij enkele waardevolle aandelen van de Generale Maatschappij waarmee hij een echte Eskimo met de naam Kilekete engageerde om het ijs tussen de voetbalbond en de superklub te breken. Kilekete had echter eerst een serieuze aanpassingstijd nodig. Het klimaat was hem te warm om de hersenen op het normale toerental te laten draaien. Eenmaal op dreef liet Kilekete echter zijn zakelijk talent bewonderen. Hij brak niet alleen het ijs, maar verkocht daarenboven het bevroren water aan de

<Vervolg: zie pagina 5.>

Een pikante lezersbrief...

Even sexistisch?

Dokter Cijfer & Co;

Proficiat schatjes voor jullie nieuwe klassiek progressieve stuk, verschenen in De Moeial 11. Ditmaal 1 wel heel lekker. Na "Ise in de Alpenwei", nu ook "Vrouwen in het Hoger Onderwijs" of "NSV in de slaapkamer van de prof". Na op de voorpagina bewezen te hebben hoe gevaarlijk de zwarttrokjes wel zijn, komt wat verder 1 veel bredere groep in aanmerking voor castratie: "mannen in de bredere zin van het woord".

Ondertekende verzameling van 11 mannelijke personen voelt zich hierbij in de ballen getast, om niet te zeggen op de pik gestampt, en dus geroepen om 1 laatste kreet te janken vooraleer hij finaal versneden wordt en zich met bloedende wonden over de campus moet slepen punt (Zijn trekt op geen kloten maar in 1 gewone Moeial-uitvoering kan die bijna niet opvallen)

Retourmons au sujet. L'article begint met 1 korte historische achtergrond (33% van het geheel) waarin afgezien van wat algemeenheden toch wel 1 belangrijke zin pronkt: "Tot aan het begin van de twintigste eeuw kreeg de overgrote meerderheid van de meisjes geen onderwijs". De argeloze eerste kanner die na tien nummers nog steeds niet goed het stramien van het dinget kent, besluit hieruit dat zijn overgrootvader 16 diploma's, waaronder 4 licenties en 2 doctoraten, in zijn decadenlange educatieve vorming verzameld had. Vandaar dat hij steeds voorlas toen Marie-Louise ook wilde weten waarover dat Vlaams Filmpke nu eigenlijk ging.

Iets anders dat ook wel grappig genoemd kan worden, is de paragraaf waarin Mowgli zijn af haar (weet ik veel) bezorgdheid uitdrukt over de adel en de middenklasse. En dat voor iemand die progressief is. Kom zeg, wat is dat nu? De vrouwjes moesten per se speeldingetjes van de man worden. AAA... nog eens schatje (best dat ik bisexosadomasoneigingen heb, Tel 6523340)

Tot daar aan toe, maar dan komt deel 2, de hoofdbroek mogen we wel stellen. De hamvraag die ondertussen iedereen bezighoudt ("Zijn mannen nu echt door en door slecht?") wordt niet rechtstreeks aangepakt maar als gerechteerde sexiste zegt u als vanzelf: Ja, ja natuurlijk zijn ze dat. Zie maar wat ze ons allemaal aandoen, de klootzakken. Ze leggen ons onmogelijke hindernissen op, ze geven ons geen geld om reclame te maken voor Wivina Demeester, ze vaardigen maatregelen uit waardoor klassen wegvallen (waar alleen maar meisjes inzitten), ze plichten ons talen te huppelen of les te geven aan minder begaafde kleuters met darmstoomissen als ze de letter 'c' uitspreken. We mogen geen wetenschappen studeren en ze zeggen dat we te dom zijn om ingenieur te worden. Verdomme zeg, en we mogen zelfs geen Pipi Langous in de bibliotheek hebben. Trouwens, op de unief, worden we van alle kanten aangevallen en gemolesteerd en mooi zijn mogen we ook al niet.

Voor al dit fraais is er natuurlijk slechts 1 schuldige te vinden. Zie maar: dat behaard beest dat je nodig hebt om zaad te produceren, heeft 1 kruis op zijn ballen.

Kijk, in feite is dit geen Recht op Antwoord. Dat mag je voor mijn part aan 1 NSV'er overlaten. Dan leert die ook nog eens schrijven. Maar afgezien daarvan is het misschien interessant te weten dat dit soort artikels oud zijn, stokoud. Je zou nu toch al moeten weten dat al die hindernissen waarvan sprake gewoon in jezelf zitten. Als er zo weinig meisjes voor ingenieur studeren dan is het ofwel omdat ze niet willen, ofwel omdat ze niet durven, maar toch niet omdat er ergens 1 sinteklaas klaar staat om hen dat te verbieden. Als ze het dan niet willen, moeten we dan maar 1 wet stemmen. De x aantal meisjes daartoe verplicht. Als ze niet durven, (en volgens mij moeten dat er nogal wat zijn), dan moeten ze maar eens leren wat meer lef te hebben, in het algemeen of moeten we ze bij hun haare pakken en ze naar dat onozel toelatingsexamen slepen misschien?

D'aillurs, wat het gebrek aan macht betreft, ik weet het nog zo niet. Hebt u al eens gemerkt in hoeveel modale huisgezinnkes mama voor de centjes zorgt? U weet toch ook wel dat het voornaamste kenmerk van het mannelijk geslacht 1 groe mond is? Naar 1 voorbeeld aan de unief moeten we ook al niet ver zoeken. Hiervoor mag ik u verwijzen naar de manier waarop in de TW soms examens van meisjes worden afgenomen. 't Moet 1 lust zijn om zo iemand te kunnen sturen. 't Moet ten andere 1 lust zijn om zo rond iemands vinger te gaan liggen ook.

Als Mowgli & Co daarmee dan nog niet tevreden zijn, dan stel ik voor dat ze samen met alle sexistes maar 1s het voorbeeld gaan tonen door zelf Wetenschappen of Toegepaste als ze durven (bitje outdaeging) te gaan studeren. Ze mogen zelfs knap zijn. Kunnen ze misschien Miss België worden.

Schreef hij zelfbewust,

Georges Remi,

P.S.: Alles uit dees mag herdrukt worden in 1der welk tijdschrift, ook zonder toestemming van de uitgever. Probeer dezelfde fouten te maken, wil je?

N.v.d. typist van dienst: dacht je dat er geen instonden misschien? Zo ja, kijk hierboven!

Om 3h wordt een 50\$-biljet verloot. Inkom 40/60 en je krijgt 1 lot + nog 1 elke 5 drankbonnetjes (100,-).

Vrouwen in het hoger onderwijs.

Een kort verhaal is dit, maar vooral een triestig. "Vrouwen in het hoger onderwijs" genereerde bij mij (en ik hoop bij mij niet alleen) enkele vraagtekens. Vandaar hetgeen volgt.

"Aan politieke actie om de diskriminatie in het onderwijs, van de kleuterschool tot en met de universiteit, weg te nemen, wordt haast niet gedaan."

Hier slaat u (Mowgli) al direkt de bal mis: in het onderwijs worden de vrouwen niet gediskrimineerd: ze kunnen kiezen of ze al dan niet studeren, welke richting ze volgen (en vooral niet volgen), ze kunnen dezelfde infrastructuur gebruiken als hun mannelijke kollega's, enz. Er bestaat ergens een minderheid, en volgens u kan het niet anders zijn dan dat ze gediskrimineerd wordt.

"Men bespaart op onderwijs en dat betekent: grotere klassen, vakken en richtingen die wegvallen, het verloren gaan van werkgelegenheid."

Schoon gezegd. De link met de rest van het artikel is evenwel nergens te vinden, maar als rechtgeaarde ALS-er of MLB-er liet u zich even gaan (slik). Gelukkig herpakt u zich tijdig en begint van de wecomstuit cijfers te spuwen.

"Het is onaanvaardbaar dat school- en kinderboeken nog steeds meisjes tonen die hun moeder helpen, terwijl de jongens alle pret maken."

Dat is inderdaad onaanvaardbaar en stemt hoegenaamd niet overeen met de realiteit: u lijkt me hier wel kwint. Inplaats van dat de meisjes ernstig hun moeder helpen, huppelen ze rond in taalrichtingen, normaalscholen en kunstrichtingen en de jongens maken helemaal geen pret: zij houden zich zinvol bezig met hun zware studies (cfr. de cijfers waarvan boven sprake).

Het was echter bij de volgende zin dat er bij mij een belleitje ging rinkelen: "Het is ook niet aanvaardbaar verder onderwerpen te onderwijzen in een taal en benaderingswijzedie vrouwen vreemd zouden kunnen zijn door hun andere opvoeding."

Hier degradeert u zelf de vrouw tot een stompzinnig wezen dat totaal onaangepast de intelligentie van die geile kereltjes moet weerstaan. Wij, stomme kutwijven (lieve Heer, vergeef me mijn woordkeuze), spreken een andere taal en men kan ook best ineens een apart onderwijssysteem ontwikkelen, zodat we ook nog eens wat gaan leren. Als er dan van sexistes wordt gesproken, dan gaat dat in de eerste plaats over uzelf, dokter Cijfer. Ofwel bent u een man, die even iets ineen moest flansen voor De Moeial, ofwel bent u een vrouw die merkt dat ze de boot heeft gemist en over de vrouwenproblematiek spreekt alsof ze zelf een close encounter of the 39th kind heeft meegemaakt en plots "het licht" ziet schijnen.

U gaat onverstoort verder en formuleert in een laatste stuip trekking een besluit dat even verschrikkelijk overtrokken is als de voorgaande, verwrongen zinnen.

Het feminisme kon voor de vrouwen een gouden zaakje geweest zijn, maar als blijkt dat de overgrote meerderheid van de vrouwen liever met hun kop in het zand zitten, is het nutteloos om de wereld

proberen te veranderen (en er nog in geloven ook) met zo'n opstel van atheneumniveau. Als de hedendaagse moeders hun dochters blijven inlepelelen dat ze toch maar beter talen, kunst, communicatiewetenschappen, fotomodel enz. "studeren", dan is dat toch hun zaak? Hebben ze meteen een boeiend en rustig leven voor de boeg achter de kookpot. Ik trek een condoom over mijn Parker. Ik heb geen vrienden. Waarom studeert u zelf niet voor ingenieur? Eenvoudig, he.

juffrouw Cexa Zavody, alias Ann Gelik.

naschrift:

U degradeert hier zelf de vrouw tot een stompzinnig wezen, immers: u beweert dat vrouwen vrij zijn in hun studiekeuze. Rekening houdend met het feit dat er maar 10% vrouwen in de T.W. zijn, volgt daar logisch uit dat u de meerderheid van de vrouwen te dom vindt voor die richting, of wat anders? Eerlijk gezegd sloeg uw brief mij met verstomming. Navraag bij het sekretariaat van de T.W. leerde ons dat er helemaal geen meisje met de naam Cexa Zavody, noch met de naam Ann Gelik aan die fakulteit studeert, wat de op de omslag vermelde afzender ("een verwaand meisje uit de Toegepaste Wetenschappen") wel beweerde, dus wij moesten tot de konklusie komen dat deze lezersbrief eigenlijk een anonieme brief was. Normaliter vliegen deze meteen de prullemand in, maar gelukkig werd daar uw handschrift herkend door een Moeial-medewerker. U bent wel verwaand, en komt inderdaad uit de Toegepaste Wetenschappen, maar u bent een jongetje.

Misschien is het nog interessant te weten dat in de USSR 40% van de ingenieurs van het vrouwelijk geslacht zijn (ik ben naast ALS- en MLB-ster ook nog rechtgeaard Jongkommuniste). Dit zou misschien wel eens kunnen komen doordat opvoeding en onderwijs daar anders worden aangepakt, denkt u niet?

Verder spreekt deze brief (en de andere) wel voor zich, ik vond ze heel grappig.

Mowgli.

P.S. Ik vind het nogal een dure stunt om zomaar een condoom over uw parker te trekken. Of Gebruikt u het ergens voor?

Masoch.

Extra naschriftje.

Het valt op dat de negatieve reacties op het "verouderd progressief" artikel over vrouwen in het hoger onderwijs de bal gewoon totaal mislaan. De stelling die Mowgli daar immers inneemt zegt dat het probleem van de 10% e.d. toestanden vastgeroest zit, en reeds moet aangepakt worden als de mensen nog heel kleintjes zijn. Dit probleem bestaat volledig naast het feit dat de vrouwen in veel situaties reeds officieel niets meer in de weg wordt gelegd dan de mannen.

Masoch.

Een kleine toevoeging aan de agenda (sorry): BAK organiseert een 50\$-td op woensdag 23 maart met een optreden van "Pubis in extremis".

Een vermoedende Sociale Raad-avond op donderdag 10 maart;

Het SoR-verslag.

Zoals jullie weten is de sociale raad de groep die het beleid in handen heeft van de sociale sektor. Ook ons aller Moeial is - financieel - onder SoRvoogdij. Het verslag van de laatste vergadering der SoR-leden (door D.M., want er bestaat natuurlijk ook een officieel verslag, waarop alleen de meest serieuze en saai dingen komen).

Dienst Kuituur.

Er was veel volk in het - volgens vrijmetselaarsymboliek ingerichte - vergaderlokaal. Op de agenda stonden namelijk de activiteitenverslagen van de verschillende diensten binnen de sociale sektor die handelen over het vorige jaar. Dit gaf geen probleem bij de meeste diensten, maar dienst kuituur kreeg wel enkele standjes. An Vranckx, student-SoRlid, begon met een monoloog over het nauwelijks 5 pagina's tellende verslag van Ludo Reuter (diensthoofd kuituur), waarin de financiële toestand van het Kuituurkaffee op totaal onakkurate wijze wordt verantwoord. Ze werd zelfs niet verantwoord: "we hebben toch winst gemaakt, is dat niet voldoende?" Er stond trouwens een dt-fout in. De andere SoR-leden sloten zich daar totaal bij aan, en gaven Ludo Reuter zijn vet. Hij begon bijna te huilen, de sukkelaar. Toen SoR-lid Prof. Van Biesen een moreel verslag eiste, verklaarde een eerlijke Reuter: "Da's goed, maar ik verzeker u dat ik zal moeten zuigen!" Zijn verslag werd dan ook unaniem afgekeurd.

De verbouwing van het KK.

Ludo was nauwelijks gekomen van zijn reclamatiédouche die toch wel redelijk frisjes was, of hij kreeg de verantwoordelijkheid over drie miljoen op zijn nek. Dat bedrag was begroot voor de verbouwing van het kulturele kafé (zie ook de vorige Moeial), maar het geld is al op en er moeten nog o.a. twee keukens gezet worden. Jan Janssens, SoRlid voor het ATP (administratief en technisch personeel) uitte hevige (zowel inhoudelijk als in decibels) kritiek op het feit dat de verkrachting van normen voor veiligheid en hygiëne de oorspronkelijke reden waren voor de verbouwing van het KK, en juist het herstel daarvan is nog niet gebeurd! Uit verscheidene hoeken (en er zijn er oneindig veel, want de vergadering ging door in een rond uiteinde van gebouw M) werden verdachmakende vingers uitgestoken naar de architect, Willy Van Der Meeren, die de aanbouw onder zijn hoede had genomen, omdat iedereen de onwaarschijnlijkheid van 3mln. inzag voor de kleine aanbouw. Ook de interventie van Leo Peeters, dir. gen. van de VUB wees in die richting: "V.D. Meeren heeft zelf de begroting mee opgesteld voor het werk dat hij moest verrichten." Bovendien werd de realisatie door privé-firma's verzorgd, in plaats van naar onze eigen technische dienst te stappen.

De Jobdienst.

Wat de werking betreft, waren er hier geen mankementen. Student- SoRlid Martine

Vandevelde gooide echter een fundamenteel discussiepunt op tafel in verband met de buitenlandse studenten. Sommige werkgevers nemen immers geen buitenlandse studenten aan. Volgens Martine moet men dit soort van racisme tegengaan door positieve diskriminatie binnen de VUB. Hierop replekeerde Dominiek Peeters van de jobdienst dat veel buitenlandse studenten gewoon geen Nederlands kunnen en dat het dus dikwijls niet gaat om vooroordelen van racistische aard. Daarom stelde Dominiek dat men misschien beter andere wegen zoekt dan de jobdienst en de buitenlandse studenten te helpen; dus geen werk maar wel subsidies. De SoR-leden begonnen een discussie over het eventueel buitengooien van racistische werkgevers uit de jobdienst, maar stuitten op de iets pragmatische houding van Dominiek. Er werd in dit verband geen besluit genomen.

Dienst studieadvies.

Het activiteitenverslag van studieadvies was redelijk algemeen. Het bevatte alleen cijfers over het aantal mensen dat deelnam aan een cursus om te leren studeren. Het is de bedoeling van deze dienst om ook mensen te helpen met persoonlijke studieproblemen, en dat geraakte soms op de achtergrond: de dienst wordt ook geraadpleegd door de fakulteit P&O om studies te doen voor academische doeleinden. Het grappige is dan wel dat deze dienst in de propaganda vanuit de VUB hoog aangeschreven staat wat betreft het helpen van de studenten. We zouden dan ook de vraag kunnen stellen in welke mate het hier om een VUB-uitstralingsclement gaat, eerder dan om een studiehulpdienst. Niettemin worden er studenten geholpen, hij blijft dus per definitie nuttig. Deze dienst levert ook advies i.v.m. de tristoelatingen die een student moet aanvragen wanneer hij voor een derde keer een jaar van hetzelfde nivo wil aanvatten, en haar vertegenwoordiger in de SoR verklaarde niet verantwoordelijk te zijn voor het feit dat sommige studenten lang op een toelating, resp. weigering hebben moeten wachten.

Uitbreiding van het kafetaria.

De studenten hebben een uitbreiding van het kafetaria voorgesteld van ca. 30 m². Jean Suwier, diensthoofd van het restaurant (het kafetaria en de krantenkiosk vallen ook onder zijn beleid), ging hiermee akkoord en de verbouwing zou 469000 mogen kosten. Het gaat om de verloren hoek die het verst van de esplanadebrug verwijderd is. (Daar stond vroeger een gipsen beeldhouwwerk.) Het projectje werd goedgekeurd.

De grootste brok: de begroting voor herstellen en veranderen van gebouwen.

De dienst huisvesting had in eerste benadering 18 min. gevraagd voor werken; de werkgroep van de SoR die zich in de zaken verdiepte had stelde iets minder dan 12 mln. voor. Het geheel werd grondig uit de doeken gedaan door student- SoR- lid Erik Duré, en werd daarna goedgekeurd.

Een paar minder grondig behandelde onderwerpen.

SoRlid Prof. Frank Delbaen stelde snugger voor een "pot" te voorzien binnen de sociale sektor om -al dan niet onverwachte-

onderhoudswerken te kunnen financieren wanneer dat nodig is. De student- SoRvoorzitter Erik De Leye las enkele kranteknipsels voor over het plaatsen van kondoomautomaten. Algemeen gegiechel steeg op uit de zaal. Geëxciteerd door het gevallen onderwerp stortten de exhibitionisten zich ontkleed naar voren. Het gegiechel werd een geschater van jewelste. Uw eigen Moeialkoördinator haastte zich naar buiten. Tevergeefs. Hij werd tegengehouden door de bewakingsdienst en men verplichtte hem op agressieve wijze om mee te doen aan de orgie die duidelijk ontstaan was. HELP!

HELP!

Masoch.

De student- SoR- leden, waarvan er zes verkozen worden door alle studenten, zijn nu al drie maanden bezig met het beleid van de sociale sektor. Het is duidelijk dat deze studenten het kwa aktiviteit en aanwezigheid beter doen dan de studenten die het vorig jaar in deze beleidsgroep zetelden. Wij kunnen dan ook glansrijk besluiten dat de studenten terug interesse getoond hebben, ook omdat men bij de SoR- verkiezingen maar één stemronde nodig had.

Op dinsdag, 15 maart ging er een debat door in de zaal over "Vrouw en politiek". Hierboven ziet u de vermoede gezichten van de verschillende partij-afgevaardigden die te zien waren, vlnr. CVP, VU, moderator, SP, PVV. De Belgische versie van "la ciociolina" was uitgenodigd en kwam niet opdagen. Alle

deelnemers verklaarden zich in ieder geval tegen het pornografisch optreden in het Italiaans parlement en vonden het een regelrecht taboet van de vrouw als lustobject. "Een man zou zoveel sukses niet oogsten". In de zaal zaten ca. 40% mannen en de discussie was redelijk slaaperverkkend. Toch nuttig, zou ik durven beweren, vermits men oppriep tot minder drempelvrees bij de vrouw om in de -weliswaar harde - politieke boot te stappen. Men was het er niet over eens of een vrouw de "vrouwenstrijd" moet voortzetten of een individuele strijd moet voeren; in ieder geval schijnt het zeer moeilijk te zijn om buiten de respectieve partijgrenzen te treden en alzo besprekingen te maken. Een algemeen kenmerk van diskriminatie, zo zei men, is dat bepaalde mannen aanwezigheidspolitiek kunnen voeren, terwijl een vrouw zich konstant moet bewijzen om haar positie te behouden. Men konstateerde reeds een vooruitgang tegenover dertien jaar geleden (jaar van de vrouw), maar er rest ons nog een lange weg.

Masoch.

<Vervolg van blz. 3.>

nationale diepvriesgrossisten. 'Drie kopen, een iglo gratis', werd de nieuwe supportersleuze van 's lands superploeg. Als levende reclame werd van de topspelers geleefd hun huis om te bouwen tot een namaakiglo. Hiermee was echter de kalmte rond de Brusselse voetbaltempel in lange niet teruggekeerd. Het iglo-experiment van onze Eskimo redder dat diende als een uitstekende kamoeflage om de sportieve problemen achter te verbergen, stuitte op hevige protest bij een meerderheid van de spelersvrouwen die dit alles maar een kouwelijke bedoening vonden. Sinds de huiselijke warme plaats moest ruimen voor de klubpubliciteit, bleven de meeste topspelers van de superploeg immers tussen de biljartafels van het gerenomeerde klubhuis slapen. Tot grote ergernis van hun superegals die nu enzaam en alleen de kille lakens moesten opzoeken na de uitzending van 'Hoger-Lager'. " 't Is wis en waarachtig geen leven meer", bekende een desperate spelersvrouw oprecht en vertrok richting Afrika om aan ontwikkelingshulp te gaan doen. Onze brave vriend Kulekettle begreep niets van deze plotse opschudding. OK, hij nam voor dit landje ongewone beslissingen, maar potvolkoffie, hij deed dit alles om spelers' bestwil. Daarbij cijferde hij zichzelf compleet weg en stelde alles in het werk om de ondergang van 's lands superklub te verzachten. De direkte pasklare antwoorden op de meest onwaarschijnlijke vragen (hoe denkt u de eindsprint in te

zeten; met een 13x38?) die van hem voor de vuist verwacht werden had hij evenmin in petto. Een wonderdokter was hij niet. Na kort beraadslagen met zijn spiegelbeeld hakte onze bierbaas uiteindelijk de knoop door. Hij stuurde de sympathieke maar te gevoelige Kulekettle met enkele namaak dollarbriefjes door. De combinatie met de nieuwe Afrikaanse trainer liep duidelijk niet gesmeerd. Zij leken wel water en vuur voor elkaar. Maar nog voor bierbaas Vandenstock zijn laatste beslissing aan de betrokkene kon medelen, was de brave Eskimo met de noorderzon verdwenen. De rust in de interne keuken van 's lands superploeg zou pas weerkeren toen een ietwat verdacht zuiders type van Belgische makelij bij de bierbaas werd ontboden. Na vijf sigaren en dertien whisky's was de zaak beklonken. Raymundo, die voordien reeds de superklub mooie diensten had bewezen door de gehate konkurrent in een omkoop-schandaal te verwikkelen, gaf Anderlecht voor de tweede maal zijn officieel ja-woord. Nooit verlegen om een sigaret of kwinkslag ontvolkte hij op slag de hemel boven onze geliefde superklub. Zijn Afrikaanse vriend promoveerde hij tot hulptrainer en zelf speelde hij de dirigentenrol van de geduchte 'twaalfde man' door gestikulierend zijn poulaans aan te zetten tot trager spel. Ja, bierbaas Vandenstock mag na maanden intens opgekropte interne beslommeringen opnieuw rustig achterover zakken in zijn direktiezetel, de Lambick en Diplomat in aanslag. Raymundo zal de klus wel klaren.

Cisse Suspens.

TAXISTOP

Kostendelend pendelen met de CARPOOL-dienst van Taxistop. Bel naar het nummer 091/23.23.10 en je krijgt alle inlichtingen over onderstaande liften.

Beringen-Brussel 8u30-16u30
 Leopoldsborg-Brussel 9u00-17u00
 Maasmechelen-Brussel 8u30-16u30
 Zonhoven-Brussel 8u30-17u00
 Brasschaat-Sint-Gillis 7u00-15u10
 Zoersel-Sint-Joost 8u30-17u00
 Keerbergen-Sint-Pieters-Woluwe 8u00-16u15
 Brasschaat-Molenbeek 7u30-16u00
 Hemiksem-Brussel 7u30-16u15
 Ekeren-Brussel 8u00-17u00
 Borgerhout-Brussel 8u30-17u00
 Berchem-Brussel 9u00-17u00
 Borsbeek-Vorst 8u00-17u00
 Elversele-Jette 8u00-17u00
 Lebbeke-Schaarbeek 8u30-17u00
 Oostduinkerke-Wemmel 7u45-19u00
 Waregem-Brussel 7u30-17u00
 Nevele-Merendree-Brussel 9u00-17u00
 Melle-Brussel 8u45-16u30
 Gent-Brussel 8u30-17u00
 St-Martens-Latem-Brussel 9u00-18u00
 Heverlee-Brussel 9u00-17u00

TWAALF !

12-URENLOOP V.U.B.

Op woensdag 30 maart 1988 is het weer zo ver...!

Om 12.00u. zal het startsein gegeven worden van deze massasport-manifestatie op onze kampus Oefenplein. Reeds 5 maal werd een 24-urenloop georganiseerd, met groot succes, trouwens. Dit jaar werd evenwel geopteerd een andere formule uit te werken, ten einde meer ploegen te kunnen betrekken en bijgevolg meer spanning in te bouwen door een grotere concurrentie tussen de ploegen. Het blijkt immers dat heel wat potentiële deelnemers worden afschrikt door het nachtelijk gebeuren en bijgevolg niet inschrijven. Aangezien het echter onze bedoeling is om zoveel mogelijk sportieve VUB-ers en VUB-sympathisanten in te schakelen, zullen we bij wijze van experiment dit jaar een 12-urenloop inrichten. Het geheel zal vanaf middernacht afgesloten worden met een groots dansfeest. Tevens zal er op een nieuw parcours gelopen worden, gezien de huidige bouw van het zwembad.

Hiermee nodigen we dan ook alle sportieve studenten, oud-studenten, personeelsleden en vrienden van de VUB uit om deel te nemen aan deze sportieve happening. Verdere informatie zal je zo spoedig mogelijk bezorgd worden via onze 'gangmakers' of kan je telefonisch bekomen op de Sportdienst (02/641.23.11).

P. De Knop,

voorzitter Sportraad.

VREDE OP VINYL.

'Na het optrekken van nevel en mist

verwacht het VAKA breder wordende ontmantelingen.

Minima van 16 in Florennes tot 32 in de rest van het land.'

'Uit de nevel' is de nieuwe elpee van de Antwerpse zanggroep Hei Pasoep. De opbrengst gaat integraal naar het Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens (VAKA).

De thematiek op deze elpee is zeer verscheiden en is te vinden bij verzet, arbeid en arbeidersstrijd, vrijheid en vrede.

De liederen komen uit Bulgarije, Griekenland, Algerije, de Filipijnen, USA, Chili, Spanje en België.

Deze plaat kan je in alle wereldwinkels kopen (voor Brussel is dat in de Rijkkelarenstraat op het nummer 12)

Het AIDS Team heeft handen te kort.

De AIDS-problematiek is het afgelopen jaar alleen maar groter geworden. Samen met andere organisaties zet het AIDS Team zich in om dit groeiend probleem ernstig aan te pakken. Hiervoor zoekt het AIDS Team in alle provincies vrijwilligers; mensen die zich actief willen inzetten door mee te werken rond de AIDS-bus of te helpen bij het uitvoeren van andere preventieprojecten. Indien je begaan bent met de AIDS-problematiek en je wil je er op de een of andere manier actief mee bezig houden, kun je telefoneren naar het AIDS Team op het nummer 03/455.01.55.

Je kan ook schrijven naar het AIDS Team, Boningrode 8, 2530 Boechout.

Per provincie of per regio zal het AIDS Team je dan uitnodigen voor een informatie- en organisatievergadering die plaatsvindt in jouw eigen streek.

N.S.V. nee!

Onder de titel "N.S.V. nee" werd op de kampus een pamflet verspreid dat was ondertekend door nogal wat studentenkringen en -verenigingen (zonder P.K., Solvay of V.R.G....). Uiteraard dient men aan dergelijke groeperingen een kordaat antwoord voor te behouden.

Nochtans vind ik het niet nodig dat men in datzelfde pamflet de zaken ietwat erger voorstelt dan dit in werkelijkheid het geval was. Ikzelf was drie jaar geleden getuige toen het N.S.V. de kampus in groep betrad om hun blad uit te delen. Inderdaad waren er toen leden met een verdacht militaristische look en hadden sommige leden een matrak (van het rijkswachtype) onder hun jas verborgen waarvan er tijdens enkele relatief beperkte schermutselingen een is buitgemaakt door het M.L.B.. Mijn eigen geheugen zegt me echter dat er geen sprake was van scheermesjes of helmen. Bovendien herinner ik me dat mezelf door leden van het M.L.B. een gele stok werd overhandigd om deze elitekorpsen van antwoord te dienen.

Maandag 28 februari ll. was ik er zelf niet bij, maar naar ik vernam zou het N.S.V. aanvankelijk minder hardhandig zijn opgetreden en later met water zijn weggedreven. Ook vorig jaar heb ik geen stokken meer opgemerkt maar behielp men zich met fototoestellen en nationalistische liederen.

Uiteraard ben ik de initiatiefnemers van het pamflet dankbaar voor hun democratische reflex, maar ik betwijfel toch wel of het

uitdelen van een blaadje als de Kraaiepoet met een dergelijk niveau inslaat bij de studentbevolking. Misschien kan je wel stellen dat het konsekwent weigeren van spreekrecht aan het N.S.V. de kans geeft aan deze groep om jongeren die aangetrokken worden door het onbekende aan te spreken. Ik betwijfel of het spreekrecht deze groepering uit de marginaliteit zou halen, terwijl het buiten kijf staat dat het genuanceerd informeren het beste wapen is tegen een fascistische groepering, tenzij deze zich niet zou onderwerpen aan democratische spelregels bij het verspreiden van haar vooroordelen.

W.B.

naschrift:

Als je het ermee eens bent dat het N.S.V. een fascistische groepering is, hoe kan je dan nog geloven dat ze zich aan 'demokratische spelregels' zouden houden? Hoe fascisten de democratie gebruiken om ze te vernietigen, hebben we helaas in het verleden al moeten ondervinden en daarom ben ik dan ook tegen spreekrecht voor fascistische groeperingen, hoe 'marginaal' ook. Overigens is het misschien interessant om te weten dat het kersverse parlements lid voor het Vlaams Blok, Filip De Winter (ooit N.S.V.-voorzitter, trouwens) op de receptie na het debat over fascisme op het Koninklijk Atheneum van Keerbergen heeft moeten toegeven dat hij erbij was toen N.S.V. met stokken en scheermesjes op de V.U.B. verscheen.

Mowgli.

Hoe wilt u uw nieuwe bontjas?

Gewurg,
 doodgeknuppeld,
 doodgehongerd,

vergast of geëlektrokuteerd?

(In samenwerking met Bond Zonder Naam, Veeweyde en getuigen van Jehova.)

TOPPUNTJE :

(Sinds nieuw beheer Resto ...)

Verorbert u ook wel eens

● "Geglacéeerde (1)

Spaghetti",

"Gepocheerde Vis met Aromaten (2)",

"Gefruite Wijting en Colère" (3) of

"Gebriseerde (4) Kalkoenvink"?

Verklaringen :

(1) : GLACEREN : (Verschuerens)

I. ijskoud maken (kán kloppen !)

II. glanzend maken (inz. papier)

III. met een glanzend suikerlaagje overdekken (hmmm)

(2) : AROMAAT : staat noch in Van Dale, noch in Verschuerens AROMATICA : (Van Dale) middel om aan iets geur te geven (wat ruikt het hier toch aangenaam)

(3) : (Verschuerens) letterlijk : in kokend vet gebakken, razende wijting ... (hoe zou jij reageren !)

(4) : BRISEREN : staat noch in Van Dale, noch in Verschuerens !?! Binnenkort aan de VUB : Moules Blanches (cfr. Dame...) ; Ontvette Spaghetti met Dijonnaisesaus ; Gestoofde Vanillepudding met Sacchariden ; Gefileerde Kippefilet "Triste" (GEEN HAAN DIE ER NAAR KRAAIT !)

BOER-BAKKER-BOLLETJE

AGENDA

DINSDAG 22 MAART

Film: VSKM: Jewel of the Nile (Qc)
Solvay: Soul Man (Qb)

Voetbalmatch PK op het groot veld (hier root men tijdens het oogstseizoen aardappelen)

Den Brosser, 20.00u: verzamelen van De Waalse Rapen (kring voor mensen uit het Dender- en Waasland).

WOENSDAG 23 MAART

VSKM gaat naar de SPACE-tentoonstelling (afspraak 9u. aan Den Brosser).
BAK: 50 dollar-TD met optreden van Pubis in Extremis)

Conservatorium: recital van Ton Hartsuiker (werken van Schönberg, Webern en De Leeuw): 15.00u.

!!!! CONCERT DOOR HET ENSEMBLE MUSIQUE NOUVELLE, QA, 20.30u.

POUSSEUR: LES EPHEMERIDES D'ICARE 2
RZWESKI: LES MOUTONS DE PANURGE
XENAKIS: EONTA (de pianopartituur wordt hier gespeeld door Geoffrey Madge, die onlangs het volledige pianowerk van Busoni op CD heeft gezet).

DONDERDAG 24 MAART

KEPS film: The BIRDS -of het fundamenteel onevenwicht tussen mens en natuur, weggemoffeld in een lieflijke parabeltje.

OPTREDEN in QA: De Eddy Goes Crazy Funk Band om 21.00u. Org: BSG

Eddy Loozen is een pianist die zelf ook muziek maakt. Nu heeft hij met enkele anderen een "urban funk" band opgericht, die een mengeling zal brengen van funk, rock en blues. Net als Loozen zelf zijn de andere bandleden al voorzien van een serieus muziekkurriculum voorzien en het optreden zal dus waarschijnlijk de moeite waard zijn. Laten we hopen dat Eddy Loozen de QA niet in elkaar slaat, zoals hij dat een keer met het kultuurkoffie heeft gedaan (daar mag hij trouwens al niet meer komen).

Cantus Gilde Polytech, om 12u. in BSG

DEBAT PK IN K (dit is een prachvoorbeeld van de manier waarop de kringen hun activiteiten in de BSG-agenda bekendmaken)...

Negentienachtentachtig en Brel is al tien jaar dood. Voor VO reden genoeg om vrijdenker Brel voor één keer aan de bast te drukken. Met "Brel à l'Olympia", een filmverslag van het allerlaatste konsert van Zjakk Brel in oktober '66 te Parijs, krijg je in één keer het allerbeste van Brel voorgeschoteld: Brel raast over l'Olympia, geeft zich helemaal aan zijn publiek. De artiest brengt "Le cheval", "Les vieux", "Mathilde", "Ces gens là", "Amsterdam", "Jef" en vele andere nummers. De avond wordt ingeleid door Johan Anthierens, Brelbewonderaar en op dit ogenblik druk bezig een biografie van de Zjakk samen te stellen. Daarin wordt hij geholpen door France Brel, tweede dochter van Jacques en verantwoordelijke van de "Fondation Jacques Brel".
DINSDAG 29 MAART, QC, 20h, inkom 80/100.
Org.: Studiekring Vrij Onderzoek + UPV

ANTVERPIA: 18u. algemene vergadering in K1
20.30u. cantus in BSG

ZATERDAG 26 MAART

"Galabal BSG-ACF" in hotel President (double joe tie cie) aanvang: 21.00u.
Inkom: BSG-kaart: 200fr.
Student: 300fr.

Burgers: 400fr. (burgers? wat zijn jullie, studenten-varkens van het BSG van plan?)

MAANDAG 28 MAART

ALGEMENE VERGADERING VAN HET BRUSSELS STUDENTEN GENOOTSCHAP OFTEWEL BSG-BESTUUR EN DIT IN AUDITORIUM K1 OM ACHTTIEN UUR DERTIG.

Ontgroeningscantus PK, BSG-zaal

DINSDAG 29 MAART

Verkiezingen BSG tussen 12 en 15u. in het restaurant

Eetje BSG-bestuur
BSG-zaal: Solvay-cantus

DEBAT (JVS-Brussel): ATMOSFERISCHE GEVOLGEN VAN DE LUCHTVERONTREINIGING -OZON -BROEIKASTEFFECT

Deelnemers: Dr. H. Declair (prof aan de VUB), Dr. L. Aerts (verbonden aan het Belgisch instituut voor ruimte-aeronomie), Dhr. P. Staes (Europees parlamentslid), een vertegenwoordiger van het kabinet van de staatssecretaris voor Leefmilieu en

Maatschappelijk Welzijn.
moderator: Wim Offeciërs (presentator bij de BRT)

WAAR? wel, AUDI 3-GEBOUW L (HILOK) OM 19 u.
INKOM GRATIS

VO organiseert: soiree Jacques Brel avond

1. Johan Anthierens, momenteel bezig aan een biografie over Brel, geeft een inleiding
2. Jacques Brel en concert à l'Olympia (opname van het laatste concert van Brel, in 1966; een film van ongeveer 50 min.)

3. discussie-gesprek tussen France Brel en Johan Anthierens.

RULA Qc, 20.00u.

WOENSDAG 30 MAART

12-uren loop: schildpadden -deze vervaarlijke beesten- zijn toegelaten; tevens vinden de verkiezingen van BSG plaats tussen 12.00 en 15.00 u. tijdens het uitvoeren van deze stratencross

DONDERDAG 31 MAART

Zaalvoetbaltornooi (Ostensche Ploate)

VRIJDAG 1 april

kaas- en wijnavond, 20.00u. in Aalst, Grote Markt 8

VSKM gaat om 20u naar het MMT afspraak 17.30u in Den Brosser

Voor de rest wenst De Moeial u nog een geslaagd paasblovot!

UIT IN BRUSSEL

SALO

In 1975 draait Pasolini een film, gedeeltelijk gebaseerd op twee salo-gebeurtenissen in de fascistische republiek Salo (Noord-Italië), waar in 1944 een epigoon van Mussolini een soort laatste bolwerk van de fascisme wou oprichten -en blijkbaar zijn meester in wreedheid overtreffen. Daarnaast is de film gebaseerd op "Les cent vingt journées de Sodome" van ons aller bekende markies.

Vier respectabele burgers (waaronder een bankier en een magistraat) voeren 16 jongeren naar een geïsoleerde villa voor een verhoor door SS-funktionarissen -om hier ongestoord hun meest abjecte wensen op dit menselijk MATERIAAL uit te voeren.

Het is niet uit ordinaire sensatiezucht dat ik dit schrijf, maar Pasolini beeldt hier op een werkelijk verschrikkelijke wijze de gruwelen, uiterst geavanceerde foltertechnieken, tot welke de mens in staat is, uit.

KEEL

John Cale is een figuur die zo'n beetje slachtoffer is geworden door de rage rond een groepje, dat hij in de jaren zestig oprichtte. Steeds wordt dat groepje cliché-matig toebedekt -wat denkt u bv. van: "Hun muziek kan worden omschreven als in oorsprong eenvoudige rock&roll die in een bad van vervreemding en anarchie werd ondergedompeld".

John Cale zelf lijkt mij eerder een mengeling te brengen van stevige, primitieve gitaar-rock en versnipperde tape-collages, gebaseerd op eenvoudige, maar uiteengerafelde structuren.

Samen met John treedt Nico op: een vrouwmens, dat mij -zacht uitgedrukt- nooit erg heeft bekoord. In de jaren zestig

gestigmatiseerd als femme fatale, ken ik haar vooral als voordragster van zekeringe ballades en andere rotzooi (zeemansliedertjes o.a.).

Misschien vonden beiden -het voorbeeld van Ritchie Blackmore en kompanen volgend- het beter na 20 jaar weer tot een reünie te komen; in elk geval, ze treden samen op, 24 maart, salle Henri Le Boeuf, in het PSK.

MAHLER

Op 1 april kan u (alweer in salle Henri Le Boeuf) de vierde sinfonie van hierboven geciteerde figuur beluisteren. Eerst zal u echter overdonderd worden door de onmetelijke wijsheid van Mahler-kenner Henri-Louis de la Grange, die zomaar eventjes een biografie van een 6000-tal pagina's (geen nul teveel of te weinig) aan zijn held besteedde. Waarna het orkest van de Munt (onder de ongetwijfeld kundige leiding van S. Cambreling) dit vrolijke lentewerk (het lied "Wir geniessen die himmlischen Freuden" kan normaliter niet ontbreken in dit zonnig werk, vermits het integraal deel uitmaakt van deze sinfonie) ten gehore zal brengen.

NOUVEAU

En tenslotte: op woensdag 23 maart (dus morgen) kan u -ook al in het kader van de Stoute Jaren- de theoreticus van de verveling -cuh, ik bedoel de nouveau roman, Robbe-Grillet, horen spreken. Alweer in het PSK om 18.30u. Als zijn voordracht even cryptisch is als zijn romans(?), blijft u beter thuis.

KULTUURKRANT

DE STOUTE JAREN ENSEMBLE MUSIQUE NOUVELLE

In het kader van 'De Stoute Jaren', ambitieus en nationaal project over de jaren 60, brengt het Ensemble Musique Nouvelle (19 muzikanten) een concert dat op contrasterende wijze 3 aspecten van de jaren 60 bij elkaar plaatst.

Frederic RZEWSKI:
'Les Moutons de Panurge'
- de contestatie.
Dirigent : Georges-Elie OCTORS

Iannis XENAKIS:
'Eonta' - de introductie van de informatietechnologie in de muziek.
Dirigent : Georges-Elie OCTORS
Piano : Geoffrey MADGE
Trompet : André PHILIPPE en François RUELLE
Trombone : Alain PIRE, Michel MASSOT en Leo VERHEYEN

Henri POUSSEUR:
'Les Ephémérides d'Icare 2' - de samenhang en de utopie in een verzoenende maatschappij
Dirigent : Jean-Pierre PEUVION
Piano : Brigitte FOCCROULLE

FREDERIC RZEWSKI
Geboren in 1938 te Massachusetts. Studeerde aan de universiteiten van Harvard en Princeton. Behaalde een beurs van de Fulbrightstichting en ging studeren te Florence.
Het is vooral in de jaren 60 dat hij in Europa zijn studies voltooide als componist, gespecialiseerd in hedendaagse composities voor piano. Na een verblijf in New York keert hij terug naar Europa waar hij sinds 1977 compositie doceert aan het Koninklijk Conservatorium te Luik.
'Les Moutons de Panurge' (1969) werd oorspronkelijk geschreven voor de Nederlander Frans Bruggen. De melodie is gebaseerd op 65 noten en kan gespeeld worden door meerdere instrumenten.

IANNIS XENAKIS
Xenakis is componist, architect en burgerlijk ingenieur. Hij is geboren in Roemenië uit Griekse ouders. Zijn muziekstudie vervolmaakt hij in Frankrijk en Zwitserland. Hij werkte te Parijs gedurende 12 jaar samen met Le Corbusier. Het paviljoen van Philips tijdens de wereldtentoonstelling 1958 in

Brussel en het Frans paviljoen in Montréal zijn van zijn hand. Hij is stichter en directeur van het Centrum voor Muziek te Parijs en doceert aan de Indiana Universiteit. Hij is tevens lid van het Nationaal Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek en kreeg de gouden medaille Maurice Ravel.
'Eonta' is een muziekstuk geschreven voor piano en vijf koperinstrumenten. Dit uitzonderlijk moeilijke stuk vraagt een grote virtuositeit van de pianist. Hiervoor werd beroep gedaan op Geoffrey Madge. Deze Australiër doceert momenteel aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag. Hij toont een meer dan gewone belangstelling voor muziekstukken die technisch zeer moeilijk zijn.

HENRI POUSSEUR
'Les Ephémérides d'Icare 2' is in 1970 gecomponeerd op aanvraag van Pierre Bartholomé, directeur van het Ensemble Musique Nouvelle te Brussel. Dit muziekstuk geeft de mogelijkheid om te improviseren. *Eén instrument maakt een aankondiging, die verder uitgewerkt wordt door meerdere instrumenten.
'Les Ephémérides' zijn opgedragen aan Harelle Hercentier, Francette en Pierre Bartholomé, Luis de Pablo, Sigiswald en Wieland Kuijken en Georges Dumortier, die hun deel bijgedragen hebben in het tot stand komen van dit muziekstuk.

ENSEMBLE MUSIQUE NOUVELLE
op woensdag 23 maart '88 - 20u30
Aula VUB Aud.Qa - 150, 250fr.

CONCERT THE CELERIES !!! THE ROMANS !!!

Je kan niet ongestraft tot vijfmaal toe Belgisch talent op het podium brengen zonder de eigen stormrammen een kans te geven. Als afsluiter van de concertbalk die het voorjaar doorboorde, schenken we het vertrouwen aan de jongste lichte campusrockers.

Housejiver Danny Ballet hoeft men niets meer te vertellen over hooks en breaks. Van de pick-up naar het podium. Een vuurdoop! **THE CELERIES** specialiseerden zich in het dansbare genre en dromen van JB (James who?)

Akkoord, het moet spannend blijven. **THE ROMANS** worstelden zich met bravoure door de preselekties van de Rock Rally en hadden op het moment van boeking een resem optredens en een quasi zekere optie op een plaats in de halve finale. En laat het nu net op 27 maart de finaledag zijn! Als de drie heren de bestelwagen binnenrijven, mag u het ding vrijblijvend en 'en primeur' voor België komen volkassen met gelukwensen. Winnen we de tiercé niet, dan beloven wij in ruil een concert en een présence waarvan hun geestelijke voedstervaders The Spanks even moesten slikken.
Waarna volgt:
THE SECOND BATTLE OF DJ'S.

Woensdag 30 maart '88 - 21u
Kultuurkaffee - Toegang gratis

LEZINGEN 'DANS EN COMMUNICATIE- WETENSCHAPPEN'

- 'Semiotiek en filosofie van de dans'
Prof. Dr. H. Dethier (VUB)
- 'Kunstkritiek en dans'
Prof. Dr. S. Namenwirth (VUB)
- 'Praktische aspecten van de dans-journalistiek'
K. Verstockt (Knack-journaliste)

Woensdag 23 maart '88 - 20u
Hilok (gebouw L) Aud.3 (2de verd.)
Inkom: 100fr.

'OVER CINEASTEN EN FILM- THEORETICI'

OPGEPAST !
De lezing door Luc Verheyen over de cineast, **PETER GREENAWAY**, aanvankelijk gepland op donderdag 24 maart - 12u30 - Gallery' - **GAAT NIET DOOR !!!!!!!!!!!!!!!**

'PSYCHOLOGIE & LITERATUUR'

Lezing, vraaggesprek, discussie over de filosofische, maatschappelijke en psychologische elementen aanwezig in volgende werken uit de wereldliteratuur :

'REIS NAAR HET EINDE VAN DE NACHT' van CELINE

Inleider: R. VAN DE MAELE
Donderdag 24 maart '88 - 18u
Aula VUB Aud.Qd - Toegang gratis

'DODE ZIELEN' van GOGOL

Inleider: J. DE PAEPE
Donderdag 31 maart '88 - 18u
VUB gebouw B Lok. 3B213 - gratis